

[Arne Larsen.]

tionskommissionerne til at foretage de nødvendige matrikulære berigtigelser en eller flere ledende landinspektører. At det er nødvendigt, at en landinspektør deltager i arbejdet i ekspropriationskommissionen, er selvklart og indlysende; men hvorfor det skulle være nødvendigt at gentage det samme arbejde i taksationskommissionen, er ikke umiddelbart indlysende. Her er der jo tale om at efterprøve de erstatningsvilkår, som ekspropriationskommissionen er nået til, og som af eventuelle interesserede parter er indanket for taksationskommissionen, og intet andet. Derfor er den ledende landinspektør faktisk overflødig i taksationskommissionen.

Betegnelsen „ledende landinspektør“ er taget med fra jernbaneforordningen af 1845 og er bibeholdt af historiske grunde, siges det. Jeg finder dette inderlig overflødigt. Denne betegnelse er forældet og bør bortfalde, ligesom der må herske en vis valgfrihed mellem de landinspektører, som beskikkes til arbejdet i ekspropriationskommissionerne. Derfor vil jeg anbefale den affattelse af § 8, som mindretallet foreslår, hvor det kort og godt hedder: „Til bistand for ekspropriationskommissionerne beskikker ministeren for offentlige arbejder en eller flere landinspektører.“

Ændringsforslagene til § 10, stk. 1, og § 14, stk. 2, erstatter ordene „ledende landinspektør“ med „beskikket landinspektør“; det er jo en følge af det før omtalte ændringsforslag og anbefales.

Til § 15 er foreslået, at ejere og brugere og andre, der ifølge foreliggende oplysninger skønnes at have berettiget interesse i en ekspropriationssags afgørelse, skal have 14 dages varsel og, så vidt det er gørligt, pr. anbefalet brev. Hermed tror jeg alt er gjort for at sikre, at alle, der måtte have interesse i en ekspropriationssag, kan få meddelelse herom, og stort mere kan næppe gøres. Også denne ændring finder vi er en forbedring af lovforslaget, som vi kan anbefale. Et mindretal har foreslået, at såvel ekspropriationskommissionens som taksationskommissionens møder skal være offentlige. Vi kan ikke tiltræde dette synspunkt, idet vi finder, at alle parter, der på den ene eller anden måde har interesse i en ekspropria-

tionssag, af det offentlige og af myndighederne varsles på fuldt forsvarlig måde. Vi finder, at dette må være tilstrækkeligt og sikrer alle parter en rimelig behandling i disse sager.

Endelig er der ændringsforslaget til § 29 vedrørende de udgifter til advokatbistand, revisorbistand og anden sagkyndig bistand, som en erstatningsberettiget eventuelt kan have haft. Her kan der gives en passende godtgørelse, og vi finder, at den nye affattelse af paragraffen er en tydeliggørelse og en forbedring, som vi kan støtte.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale alle de stillede ændringsforslag med undtagelse af ændringsforslagene nr. 7, 15, 17 og 19 stillet af et mindretal.

Endelig skal jeg tilsige mit partis støtte til forslag til lov om ændringer i lov om bestyrelsen af de offentlige veje.

Grøndahl: Landboforeningerne og husmandsforeningerne har i deres henvendelse til udvalget peget på noget meget vigtigt og centralt i forbindelse med denne lovgivning, nemlig dette at der på forhånd skabes et gunstigt klima mellem borgerne og myndighederne ved en så simpel og enkel ting som i god tid i en ekspropriationssag at underrette de interesserede, både om hvad sagen drejer sig om og om hovedlinjerne i de retsregler, der beskytter de ekspropriationsramtes interesser. Udvalget har heldigvis været lydhrøt over for denne henstilling og har opfordret ministeren til at imødekomme disse ønsker, ved at de i lovforslaget anførte indkaldelser på bagsiden forsynes med kortfattede meddelelser om frister, lovregler, indkaldelsesregler, ankemuligheder og muligheden for at få de nødvendige udgifter til sagkyndig bistand godtgjort.

Ændringsforslagene nr. 1, 2, 3, 4 og 5 kan vi tiltræde.

Ændringsforslag nr. 6 kan vi ikke støtte med den foreslåede formulering „have juridisk embedseksamen“, men kan tiltræde formuleringen „være en dommer“, som justitsministeriets lovkontor har foreslået, og som i ændringsforslag nr. 7 som et underændringsforslag til ændringsforslag nr. 6 er foreslået af et mindretal.

Ændringsforslagene nr. 8 og 9 kan vi støtte, da betegnelsen „ledende landin-